

Ο ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1872.

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ Δ'.

ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΚΑΛΙΦΟΥ ΤΙΝΟΣ ΕΙΣ ΠΕΛΑΡΓΟΝ.

Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ ὑπὸ Γ. Β.

Ὁ καλῖφης τῆς Βαγδάτης Χασιδ ἐκάθητο ὡραίαν τινὰ δειλὴν ἀναπαυόμενος ἐπὶ τοῦ σοφᾶ του· εἶχε κοιμηθῆ ὀλίγον, ἐπειδὴ ἦτο θερμὴ ἡ ἡμέρα, καὶ ἐφαίνετο ἤδη μετὰ τὸν μικρὸν ὕπνον τοῦ πολὺ εὐθυμοῦ· ἐκάπνιζε μακρὰν καπνοσύριγγα (τσιμποῦκι) ἀπὸ ροδόξυλον, ἔπινεν ἐκ διαλειμμάτων ὀλίγον καφφέ, τὸν ὁποῖον μαῦρός τις δούλος τῷ ἔφερε, καὶ ἐσπόγγιζεν ἐκαστοτε εὐχαριστημένος τὸ γένειον, ὡσάντις ἐγεύετο τοῦ καφφέ. Ἐν ἐνὶ λόγῳ ἔβλεπέ τις τὸν καλῖφην λίαν καλῶς διακείμενον. Κατὰ ταύτην τὴν στιγμὴν ἠδύνατό τις νὰ συνομιλήσῃ μετ' αὐτοῦ καλῶς, ἐπειδὴ ἦτο τότε ἀρκετὰ ἡμερὸς καὶ εὐπροσήγορος· διὰ τοῦτο κατὰ ταύτην τὴν ὥραν ἐπεσκέπτετο αὐτὸν καὶ ὁ μέγας βεζῖρης τοῦ Μανσὸρ καθ' ἡμέραν. Καὶ κατὰ τοῦτο τὸ δειλινὸν ἦλθεν, ἀλλ' ἐφαίνετο πολὺ σύννους ὅλως παρὰ τὴν συνήθειάν του. Ὁ καλῖφης ἀπέσυρεν ὀλίγον ἀπὸ τὸ στόμα του τὴν καπνοσύριγγα καὶ εἶπε· Διὰ τί εἶσαι τόσον σύννους, μεγάλε βεζῖρη; Ὁ μέγας βεζῖρης ἐσταύρωσε τοὺς βραχίονάς του ἐπὶ τοῦ στήθους του, προσεκύνησε τὸν κύριόν του καὶ ἀπεκρίθη· «Κύριε, ἂν εἶμαι σύννους δὲν γνωρίζω· ἀλλ' ἐκεῖ ὑπὸ τὸ παλάτιον στέκει εἷς πραγματευτής, ὅστις ἔχει τόσον ὡραῖα πράγματα, ὥστε λυπούμαι ὅτι δὲν ἔχω πολλὰ χρήματα.»

Ὁ καλῖφης, ὅστις πρὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου ἦτο εὖνους πρὸς τὸν μέγαν βεζῖρην του, ἔστειλε κάτω ἓνα μαῦρον δούλον, ἵνα φέρῃ ἐπάνω τὸν πραγματευτήν. Εὐθὺς ἐπέστρεψεν ὁ δούλος μετὰ τοῦ πραγματευτοῦ. Οὗτος ἦτο βραχὺς (κοντός) καὶ παχύς, μελαγχλωρός (μαυροχίτρινος) κατὰ τὸ πρόσωπον καὶ ρακενδύτης (κουρελιάρης). Ἐφερε μεθ' ἑαυτοῦ ἓν κιβώτιον, τὸ ὁποῖον εἶχε διάφορα ἔμπορεύματα· μαργαριτάρια καὶ θαυμάσια, πυροβόλα πλουσιῶς κεκοσμημένα, ποτήρια καὶ κτένια. Ὁ καλῖφης καὶ ὁ βεζῖρης τοῦ ἐξήτασαν τὰ πάντα, καὶ ὁ καλῖφης ἠγόρασε τέλος δι' ἑαυτὸν καὶ τὸν Μανσὸρ ὡραῖα πυροβόλα, καὶ διὰ τὴν σύζυγον τοῦ βεζῖρου ἓν κτένιον. Ὅτε ὁ πραγματευτής ἤθελε νὰ σηκώσῃ τὸ κιβώτιόν του, παρετήρησεν ὁ καλῖφης μικρὸν συρτά-

ριον καὶ ἔδειξεν ἐντὸς αὐτοῦ μίαν θήκην με ὑπομέλαιναν κόριν καὶ ἐν χειρόγραφον, τὸ ὅποιον οὔτε ὁ καλῖφης οὔτε ὁ Μανσὸρ ἠδύνατο νὰ ἀναγνώσῃ. «Ταῦτα τὰ δύο κομμάτια ἔλαβόν ποτε ἀπὸ ἓνα ἔμπορον, ὅστις εὔρεν αὐτὰ εἰς τὴν Μέκκαν καθ' ὁδόν,» εἶπεν ὁ πραγματευτής· «δὲν γνωρίζω τί περιέχουσιν. Εἶνε εἰς τὴν διάθεσίν σας με μικρὰν τιμὴν· δὲν δύναμαι διὰ τοῦτο τὸ πράγμα νὰ διαπραγματεύωμαι.» Ὁ καλῖφης, ὅστις εἶχεν εἰς τὴν βιβλιοθήκην του ἀρχαῖα βιβλία, ἂν καὶ δὲν ἠδύνατο ν' ἀναγνώσῃ αὐτὰ, ἠγόρασε τὸ χειρόγραφον καὶ τὴν θήκην καὶ ἀφῆκε τὸν πραγματευτήν. Ἀλλ' ὁ καλῖφης ἐσκέπτετο πῶς νὰ γνωρίσῃ τί περιεῖχε τὸ χειρόγραφον καὶ ἠρώτησε τὸν βεζῖρην, ἐὰν γνωρίζῃ τινὰ, ὅστις δύναται νὰ ἐξηγήσῃ τοῦτο. «Δέσποτα καὶ κύριε» ἀπεκρίθη οὗτος, «εἰς τὸ μέγα Μουσεῖον ὑπάρχει τις ὀνομαζόμενος Σελίμ ὁ σοφός, ὅστις ἐννοεῖ ὅλας τὰς γλώσσας· διατάξατε νὰ ἔλθῃ, ἴσως ἐννοήσῃ οὗτος τί σημαίνει ταῦτα τὰ μυστηριώδη πράγματα.» Προσεκλήθη εὐθὺς ὁ σοφὸς Σελίμ. «Σελίμ, εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ καλῖφης, Σελίμ, λέγουσιν ὅτι εἶσαι πολὺ σοφός· ρίψον ἐν βλέμμα εἰς τοῦτο τὸ χειρόγραφον, ἐὰν δύνασαι νὰ τὸ ἀναγνώσῃς. Ἐὰν δυνηθῆς ν' ἀναγνώσῃς τοῦτο, θέλει λάβει παρ' ἐμοῦ μίαν νέαν ἐορτάσιμον ἐνδυμασίαν· ἐὰν δὲν δύνασαι, θὰ λάβῃς δώδεκα ραπίσματα καὶ εἰκοσιπέντε πληγὰς (κτυπήματα) εἰς τοὺς πόδας, ἐπειδὴ ματαίως θὰ σὲ ὀνομαζώσιν ἔπειτα Σελίμ τὸν σοφόν.» Ὁ Σελίμ προσεκύνησε καὶ εἶπε· «γεννηθῆτω τὸ θέλημά σου, κύριε. Ἐπὶ πολλὴν ὥραν παρετήρησα τὸ χειρόγραφον· ἀλλ' ἔξαφνα ἀνεφώνησε «Τοῦτο εἶνε λατινικόν, κύριε· ἐὰν δὲν ἦνε λατινικόν, κρεμάσατέ με.» — Εἶπέ, τί περιεῖχει, εἶπεν ὁ καλῖφης, ἐὰν ἦνε λατινικόν.» Ὁ Σελίμ ἤρχισε νὰ μεταφράζῃ· «Ἄνθρωπε, ὅστις θὰ εὔρης τοῦτο, εὐλόγει τὸν Θεὸν διὰ τὴν χάριν του. Ὅστις ροφήσῃ διὰ τῆς ρινός του ἀπὸ τὴν ἐν ταύτῃ τῇ θήκῃ κόριν, καὶ ἔπειτα εἴπῃ: mutabor (μουτάμπορ, δηλ. θὰ μεταβληθῶ), οὗτος δύναται εἰς πᾶν ζῶον νὰ μεταβληθῇ καὶ νὰ ἐννοῇ τὴν γλῶσσαν τῶν ζῶων. Ἐὰν θέλῃ πάλιν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν ἀνθρωπίνην του μορφήν, προσκυνεῖ τρίς πρὸς ἀνατολὰς καὶ λέγει ἐκαίνην τὴν λέξιν· ἀλλὰ πρόσεχε, ἐὰν μεταμρφωθῆς εἰς ζῶον, νὰ μὴ γελᾷς· ἂν γελᾷς, ἡ μαγικὴ λέξις ὅλως διελοῦ ἀφανίζεται ἀπὸ τῆς μνήμης σου, καὶ μένεις ζῶον.»

Ὅτε ὁ σοφὸς Σελίμ ἀνέγνωσεν οὕτως, ὁ Καλῖφης ἦτο ὑπὲρ τὸ

ΑΙΔΙΝΙΟΥ

Δημ. Π. Κωνσταντίνου — 22 αίνιγμ. 14 20 21 λογογρ. 9 10 12 15 16 γριφ.
Α. Π. Λυμπερόπουλος — 18 21 22 αίνιγμ. 6 8 προβλ. 14 16 18 20 21 λογογρ. 9 11 15 γριφ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Γεωργ. Δ. Μανώλης — 18 19 21 22 αίνιγμ. 14 17 18 19 20 21 λογογρ. 9 11 12 16 γριφ.
Κ. Ρηγόπουλος — 18 19 21 22 αίνιγμ. 6 προβλ. 14 16 — 21 λογογρ. 9 11 12 13 16 γριφου.
Δημοσθ. Β. Πετρίδης — 9 16 γριφ. 14 15 16 18 — 21 λογογρ.

ΚΥΠΡΟΥ.

Θεόδουλος Φ. Κωνσταντινίδης και Χριστόδουλος Κουππάς — 18 19 22 αίνιγμ. 14 — 21 λογογρ. 9 — 12 16 γριφ.

ΑΙΜ. ΒΑΘ. ΣΑΜΟΥ.

Μιχ. Γω. Προτόπαπα — 18 19 21 22 αίνιγμ. 14 18 — 21 λογογρ. 9 — 12 15 16 γριφ.
Γεωργ. Έλευθεριάδης 9 — 12 16 γριφ. 18 19 21 22 αίνιγμ. 14 15 18 19. λογογρ.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ.

ΚΓ'.

Τέσσαρες οί στρατιῶται κ' εἷς ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν, ἀλλ' ἐν τούτοις παριστῶσι Ξενοφόντιον στρατῶν. Ἄν συμβῆ ἀποστασία καὶ ἡ τάξις ἀλλαγθῆ καὶ ὁ στρατηγὸς ἐν τέλει ὄλου τοῦ στρατοῦ ταχθῆ, Φεῦ! ἀπώλεια μεγίστη γίγνεται ὄλου τοῦ στρατοῦ καὶ ὁ στρατάρχης μένει ἄνευ τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ. Κ. Θεοφάνης.

ΚΔ'.

Κατεδικάσθη νὰ περναῖ ἡ ἄχαρις ζωῆ μου Ἐς τοὺς οἴκους σας, ὦ ἄνθρωποι, θάπτω ζῶν τὸ κορμί μου Εἰς κατακόμβας, ὧν τινων ὁ τέκτων ἐγὼ εἶμαι Κ' ἐν αἷς, ὅταν ἐργάζεσθε, πεφοβισμένους κείμαι. Δὲν δύναμαι, ἂν καὶ ποθῶ, ἡμέραν νὰ ἀφίσω Τοὺς οἴκους μου κ' ἐκτὸς αὐτῶν ὀλίγον νὰ γυρίσω,

Διότι τρέχω κίνδυνον βορᾶ εὐθύς νὰ γίνω! Πόσον φοβοῦμαι, τὸ πτωχόν, τὸ τετράπουν ἐκεῖνο... Καὶ σεις, ὦ ἄνθρωποι σκληροί, ἀσπλαγχνοί, δὲν λυπεῖσθε Αὐτὸ μὲν νὰ τὸ τρέφητε, ἐμοῦ δ' ἐχθροὶ νὰ ἦσθε; Δὲν εἶμαι κλέπτης, πλὴν ἀφοῦ ἡ πείνα μ' ἀναγκάζει, Τί πταίω; Ἡ ἀνάγκη, ξεύρετε, καὶ τοὺς θεοὺς βιάζει. Καὶ ἔπειτα τι τρώγω ἴγῳ; ἀσήμαντόν τι πράγμα; Ἄξιζαι νὰ μὲ θέτετε εἰς τῶν κλεπτῶν τὸ τάγμα; Εἶθε θυμώσασθε, ἄνθρωπε, νὰ μ' ἀποκεφαλίσῃς Ἴσως μεταμορφούμενον ὀλίγον μ' ἀγαπήσῃς, Διότι εὐθύς νόστιμος καὶ ποθητὴ τροφὴ σου Θὰ γίνω καὶ θὰ πρᾶυνθῆ ἢ κατ' ἐμοῦ ὀργῆ σου. Θεόδουλος Φ. Κωνσταντινίδης.

ΚΕ'.

Διαβόητόν τι ὄνομα τῆς ἀρχαιότητος σύγκειται ἐκ γραμμάτων 14, ἰδοὺ τὸ ἀρχικὸν αἰνίγμα. Τὰ γράμματα δὲ ταῦτα ἀπὸ τοῦ 1, μέχρι τοῦ 14, ἰδίως πῶς συνδυαζόμενα, παράγουσι αἰνίγματα ἄλλα εἰκοσ.δύο.
Τὸ 3 4 5 καὶ 12. } εἶνε ζῶα ὄχι λογικά.
» 7 10 11 καὶ 12.
» 6 7 14 13 καὶ 10. κατατρώγει στρατηγούς καὶ ποιμένας, βασιλεῖς καὶ πένητας.
» 2 6 5 14 4 καὶ 1. εἶνε τροφὴ ζῶων, καὶ ἐνλοτε ἀνθρώπων.
» 4 14 7 καὶ 12. εἶνε νῆσος ἐν ξηρᾷ.
» 1 11 5 καὶ 12. εἶνε σπινθὴρ θεῖος, ἐτάζων καὶ ὀρῶν τὰ πάντα, ἀστραπῆς ταχυτέρος.
» 6 14 11 10 4 καὶ 12. ἦτον, εἶνε καὶ ἔσεται.
» 2 14 6 13 καὶ 10. εἶνε ἀνὴρ περιβεβλημένος ἐξουσίαν ἀλλ' οὐ πάντοτε εὐδοκίμων.
» 10 2 4 καὶ 12. τόπος ἱερός.
» 1 2 5 καὶ 12. διαίτῃται εἰς τὸ βασιλεῖον τοῦ Ποσειδῶνος.
» 8 13 14 11 καὶ 1. διαφθείρει τὴν Θέμιν.
» 14 9 8 7 καὶ 10. εἶνε ἀνθος ἀδρόν, ἀλλ' ἐφήμερον.
» 2 καὶ 6. ρῆξις πόνου καὶ ἀλγους.
» 6 13 14 καὶ 2. μέρος τῆς γῆς.
» 6 9 5 καὶ 12. ἱερόν τῶν νεκρῶν.
» 8 14 5 καὶ 12. δένδρον ὑψικόμον καὶ ἄλλοτε ἱερόν.
» 8 5 2 καὶ 12. οὔτε ἔλαττον, οὔτε πλέον τῶν δύο.
» 6 9 14 11 καὶ 12. βηματισμὸς ἀσυνήθης, ταχύς, εὐρυθμός, τερπνός, καὶ προσφιλέης εἰς τινὰς μάλιστα νέους τε καὶ γέροντας.
» 3 14 2 6 5 καὶ 12 ἰδιότης τοῦ βίου.
» 3 14 2 6 11 καὶ 12. εὐρίσκειται εἰς τὰ ὄρη καὶ εἰς τὰ παράλια. X.

ΚΕΤ'.

Ἀκέφαλον ἐπάνω σου, ὦ ἀναγνώστα, κείμαι Ὀλόκληρον δ' ἡ κορωνὶς τῶν ποιητῶν θὰ ἦμαι. Ἀγαστάσιος Ν. Μωραΐτης.

ΚΖ'.

Ἐγὼ βέβαια δὲν εἶμαι· ἀλλὰ τίς; ἠὰ μ' ἐνοήσῃς, Ἄν μὲ ἀναγραμματίσῃς· πῶς; ἠὰ μὲ καταβροχθίσῃς! Θ. Α. Βέρρας.

ΚΗ'.

Κατὰ τινα διάλεκτον ἀκλιτον μέρος εἶμαι Καὶ ἐν ἀρχῇ ἀρχαίας τε κ' ἐξόχου βίβλου κείμαι. Νὰ μ' ἀναγράψῃς παιδιᾶς χάριν ἐὰν θελήσῃς, Ὁ ἥλιος θ' ἀπολεσθῆ ἢ σκοτισθῆ ἢ φύσις Κ. Π. Γάκινθος.

ΚΘ'.

Ἐκ τῆς φύσεως ἀνθρώπου καὶ τετράποδος προσέτι σύγκειται—καταλαμβάνεις; δὲν μὲ ἔλυσας εἰσέτι; Ὅταν δὲ ἐπάνωθέν μου ἔνα σύνδεσμον ἐκβάλῃς, εἰς τετράποδόν τι ἄλλο παρευθὺς μὲ μεταβάλλεις. Ἄν τὸν τράχηλόν μου κόψῃς, θὰ γενῶ πόλις ἀρχαία ἂν τὸν τόνον μετοικίσῃς, θὰ γενῶ τροφὴ ὥραία. Ἄν μὲ στέψῃς δὲ μὲ ἴα, ἀφοῦ μ' ἀποτραχηλίσῃς, ἐπιστήμονα ἐξαίφνης ἔμπροσθέν σου θ' ἀπαντήσῃς. Ἄπ' τὸ δεύτερον τοῦ ὄλου μέχρι πέμπτου ἀποβάλλων, ἀπαντᾷς τὸν βασιλέα τὸν ἀρχαῖον καὶ μεγαλον. Θ. Μ.

Λ'.

Τὸ πρῶτον μ' ἀναφέρεται ὡς βασιλέως γόνος, Ὅστις αἰτία γέγονε πᾶν σκληροῦ ἀγῶνος, Ὅπως κορέσῃ τὰς αἰσυχὰς δ' ὀρέξεις του καὶ πάθη Ἐθέρια ἥρωας πολλοὺς ἀνηλεῶς ἢ σπάθη. Τὰ τελευταῖα δύο τοῦ δευτέρου δ' ἂν θελήσῃς Νὰ ἀφαιρέσῃς καὶ μὲ α νὰ τ' ἀντικαταστήσῃς, Θέλεις ἰδεῖ ἀνθος τερπνὸν κ' εὐώδες, τοὺς ἀνθῶνας Κοσμοῦν, πρὸς δὲ φαινόμενον εἰς χλοερούς λιμνῶνας. Τὸ δ' ὄλον μου, πρωτεύουσα ἢ εἰς τὸν κολοφῶνα Τοῦ μεγαλείου φθάσασα κατὰ τὸν νῦν αἰῶνα, Μικροῦ δεῖν κατεστρέμετο ὑπ' ὄπλων πολεμίων Κ' ὑπὸ τοῦ ὀλεθριωτέρ' ἀπάντων τῶν στοιχείων. Ν. Α. Μπόνης.

ΛΑ'.

Εἶμαι τὸ ἐλατήριον τῆς δόξης καὶ σοφίας καὶ τὸ φυγαδευτήριον πτωχίας καὶ κακίας. Ἐνῶ δέ, φίλε, τῶν καλῶν γονεὺς εἰς ὄλους κείμαι, τὰ μάλιστα προσέχουσι μακρὰν αὐτῶν νὰ ἦμαι. Δὲν θὰ θελήσω, φίλε μου, πολὺ νὰ σὲ σκοτίσω· τὴν κεφαλὴν μ' ἀπόκοψον, τετράπουν νὰ γεννήσω Γαβριέλλος Χιπίδης.

ΠΡΩΒΗΜΑΤΑ.

Θ'.

Κουρεὺς τις ξυρίσας τινὰ καὶ ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τούτου τί νὰ πλη-

ρώσω, εἶπεν: ἀνοίξον τὸ χρηματοκιβώτιόν μου, διπλασίασον ὅ,τι εὐρῆς, λάβε ἔν γρόσιον καὶ φύγε. Μετ' ὀλίγον ἐλθὼν ἕτερος καὶ εἰπὼν αὐτῷ, τί νὰ πληρώσῃς; ἀπεκρίθη πάλιν: διπλασίασον ὅ,τι εὐρῆς, λάβε ἔν γρόσιον καὶ φύγε. Μετ' ὀλίγον ἐλθὼν καὶ τρίτος καὶ προτείνας εἰς αὐτόν: τί νὰ πληρώσῃς; εἶπε: διπλασίασον ὅ,τι εὐρῆς, μὴ λαμβάνῃς τίποτε καὶ φύγε. Μετὰ ταῦτα ἀνοίξας ὁ κουρεὺς τὸ χρηματοκιβώτιόν του δὲν εὖρε τίποτε. Πόσα γρόσια εἶχε κατ' ἀρχὰς ὁ κουρεὺς; Ἰωάν. Δ. Μανώλης ἐκ Βόλου.

Ι'.

Ποῖον τὸ κύριον ὄνομα, τὸ τριγράμματον μὲν δυσόλλαβον δέ, οὗτινος καὶ τὰ τρία γράμματά εἰσι φωνήεντα; Γ. Κ. Υ.

ΙΑ'.

Τίς ὁ ἐξαψήφιος ἀριθμὸς, ὅστις τριπλασιάζεται, ἐὰν τὸ πρῶτον ψηφίον του γραφῆ ἔσχατον; Κ. Ρ.

ΛΟΓΟΓΡΗΦΟΙ.

22 Δεῦτ', ἔφη, λύκε, ἄ! Δελοὶ πᾶν τε σὺ μίσει τ' δρῶ μήτ του: ε καὶ δ' ἄστυ Κ' οὐ. 2 τοῦ βιβλίου Ρίου τοῦ Π θ' ἀγορᾶ πρὸς Φ' ἐρῶ Μένε κ' τὸν πόλον· ἔξω, Δον Μᾶσε! Κ ε' τόσα νά. 1 1)4 5 Φράγγου δὴ ἄ!!! τῷ ὄρφανῷ, τρόφ', ἰόντι. Σπῶ, Ἰ V I N O λεῶς, ε', μῆρ', νησί ε' ἔτω σὶδρ φανή, — ἀδελφῆ μας. Θ Α Λ

Ἰωάν. Δ. Μανώλης ἐκ Βόλου. 23. Πρῶσοι κυνὶ γ' οὔτις πονεῖ. Ρίς ἀπίστη νῆσῳ κρατεῖς. Κ Θεοφάνης. αὐτόν 24. Ὡ! μὴ κόλλα ζῶντ' ἀπαθεία· Φ' — κολλᾶ Ζέττα. Τ Ο Σ

Ὁ αὐτός. 25. Βοί! ὄνος, ὄρις, τίς εἶ; Δὸν Φθόνερ ὄνς φ.. ὦ Δράκε κ' φῶτα, ὑπαίνιττ' οὔτω μέγ' ἄκακον. Σῆμ, β' εὐοί!! καινή. Ἄλλ', ὦ μέγα Ἀγάθων.

Α. Κουκουλάς. 26. Ἐ. φῶς, τί τρῶς; κισσό; Μά τὸν Δ.. 1 οὖν λ'. ογ'ς. Ὁ αὐτός. 27. Δεῖν ὦν, αἶ!! Στῆ Τ Ο, ὅς Χεῖρ, οὗς τὸν βελτίον' ὄναρ Χ'. ἦν. Γ. Ἐλευθεριάδης. 28. Τὸ κάλλος—θανεῖν ἤδη, ὦν τίς; ἀγαθ' 1 εἰ φῆς 1 ἀπ' ἐν εἶμαι. Ν. — Ὁ σὺ τ' ὄς. 29. Φ' ἤλους ΜΤΧ κ'. Τῷ.— Ὁ αὐτός. 30. Μ Μ. καυχῶ.— Ρ — Ὁ αὐτός 31. Ὡ Χρῶση! Μῆδος. Οὐχ' ὦ πόλει. Δὸς σ', ὦ φῶς. Θ. Μ.

ΛΕΞΙΓΡΗΦΟΙ.

3ος | ΓΡΗΓΟΡΙΟΝ

4ος | Ζ Α Ι Μ Η Σ

5ος | Ε Υ Τ Ε Ρ Η Π Η

6ος | Η Π Ι Α

I. Δ. Μ. | F. K. Y.

ΚΛΕΙΣ Α'.

, : 686 6x6 = 188

!86 = 1:2:6 = 4146876 ; - 8 7: 867 - 1 21 - 1, 182

» 6 x 61416 » 1 « 7:682, « 6' » - » 8 28 = 2 8' = 284188 «

768 6' - x - ; ; 6 6x27:83187 = 76 » 2 = 6 768 76 »

6 ; ; 8 = » - x - = 817,32 = 2x8 » 2 ; - ' « 187: - = » 8

7 = 688 - = 6x1 = 182 = , « 2+1 « 8' = 284188 « 28 = 2

- 818 « : 88 » - « . 83:80, = 28 « 1 = 76:486 = 1, = (1)

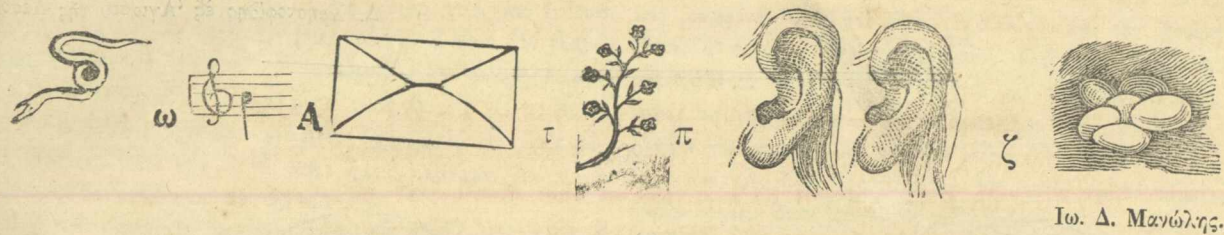
ΓΡΙΦΟΙ.

17ος

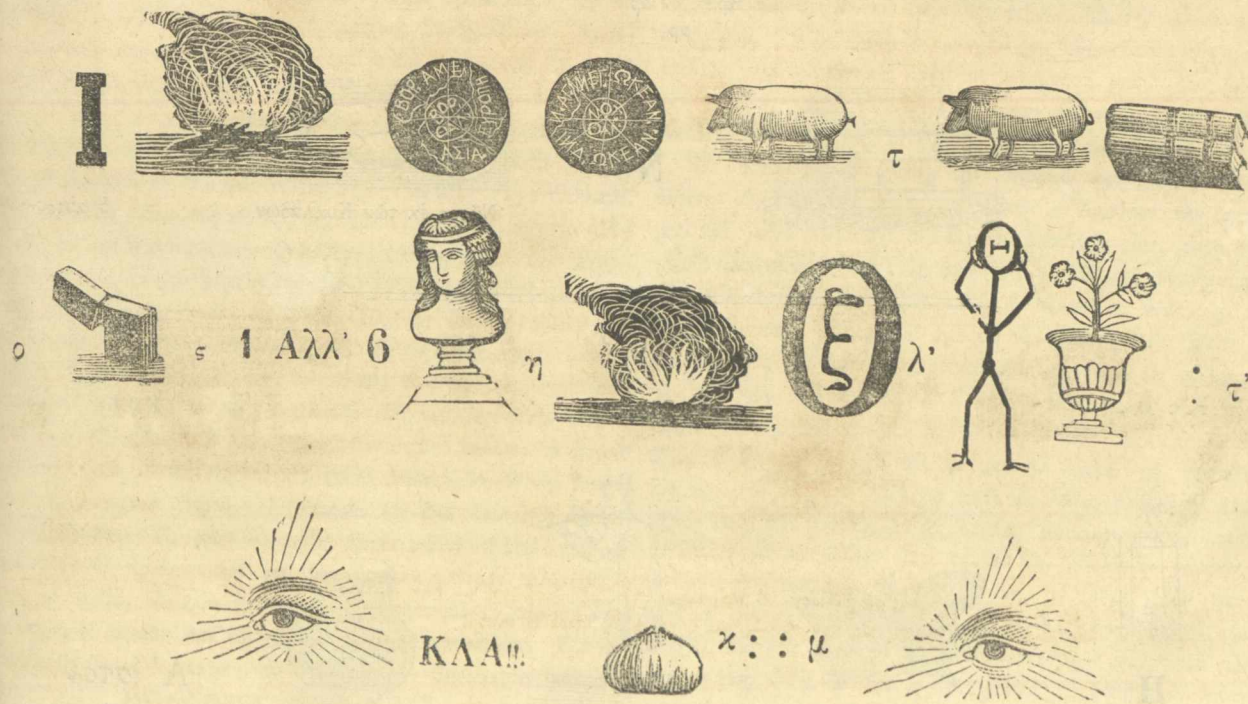

(1) Τῆς λῦτῃ τοῦ κλειδῶς ταύτης δωρεῖται τὸ βιβλίον Οἱ Μάρτυρες τοῦ Σατωδριάνδου. — Ἐάν τις λύσας τι ἔχει νὰ λαμβάνῃ τι, παρακαλεῖται ἐλευθέρως ν' ἀποταθῆ ἢ ἐγγράφως ἢ προφορικῶς καὶ ζητήσῃ τὸ βραβεῖον αὐτοῦ.

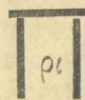

18ος

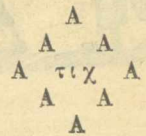

19ος

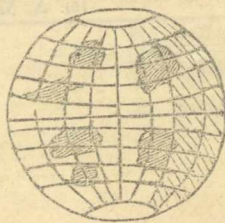
19ος.

T μ 1 χ ρ =   ΜΑ
ΖΟ
Μ
1

T δ Φ λ   μ

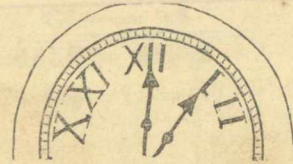
Δ. Χρηστοφίδης ἐξ Ἀγιάσου τῆς Λέσβου.

20ος.

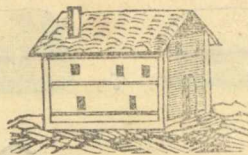

N

αρ
αρ αρ
αρ 1872 αρ
αρ αρ
αρ

ι Z

N

Νῆσος ἐκ τῶν Κυκλάδων.

ὁ αὐτός.

21ος.

H

Λ' ἰστόν

Μιχ. Ι. Πρωτόπαπα.